

хъ отъ хвърчене-то на птицы-ты и отъ утробы на жертвы-ты; юпитерови-ти свѣщенници правахъ си обыкновенны-ты тържественны ходове, нъ таа слава не бѣше веке друго, освѣтъ праздно явленіе. Домове-ти бѣхъ украсени съ цвѣтовны вѣнцы, и млчншкомъ ся подсмивахъ на общи-ты церемоніи. Поганство-то кѣто отслабна въ свѣсть-тѣ на народы-ты, проповѣдаше ся само отъ царскыя деспотизмъ, и на богове-ты, кои-то падахъ, трѣбваше да имъ помогне мѣчителиската сабя.

Бѣдѣще-то на свѣта бѣше въ гробиницы-ты, кои-то ся нахождахъ, подъ земѣ-тѣ. Единъ день като бѣхъ събрали христіане-ти, въ тѣя подземници, правахъ службѣ-тѣ си надъ гробове-ты на тѣхны-ты мѣченицы, служба-та имъ заведиждь ся прѣсѣче; едно непознато смѣщеніе ся зачува въ галеріѣ-тѣ, отъдѣто ся озира га олтаря. Первосвѣщенникъ-тѣ, уплашенъ да не бы пристигиждь нѣкой съ имя-то на Императора, и да осквърни святѣ-тѣ мърчинѣ на тѣя мѣста, излизе отвънъ черквѣ-тѣ. Тамъ съглѣда едного челоуѣка съ дрыпаво облѣкло; той ся покланя и слага главѣ си долу на земѣ тѣ; почитаемый пастырь пристѣпва да го издигне, и христіане-ти му казвать нѣколко утѣшителны думы. Замаянъ отъ таково възпріеманіе: « менѣ ли е това, извика челоуѣкъ-тѣ, дѣто отдавате тоя знакъ на любовь и добринѣ? О великодушны мѣжѣ! не знаете ли че азъ не могъ ся сравни съ васъ? Тогова что глѣдате

хъ-тѣ си войскѣ у Месопотаміѣ, и самъ си падна въ обство 260 Н. Х.